

українській державі, адже вплив глобалізації на нашу країну також є помітним і неминучим. Глобалізація виробництва, посилення взаємозалежності національних економік і, як наслідок, виникнення й постійний розвиток міжнародного ринку праці, що охоплює потоки трудових ресурсів, які перетинають національні кордони, призводять до трудової міграції громадян України. Тож указана тема є досить актуальною в ХХІ ст.

У світі сформувався постійний міжнародний ринок робочої сили. Основні такі ринки утворилися в США, Канаді, країнах Західної та Північної Європи і Латинської Америки. Своєрідними центрами притоку іммігрантів за останні роки стали Ізраїль, Південно-Східна Азія, Австралія й Нова Зеландія.

Як свідчить статистика України, за останні роки значно скоротилася міграція української робочої сили на зовнішні ринки. За даними Державного комітету статистики, 2012 р. міграційний приріст (скорочення) становив 30 422 осіб, кількість вибулих – 10 497, кількість прибулих – 40 919. Проте на економічний розвиток країни й на суспільні проблеми цей факт відчутно не вплинув.

Отже, глобалізаційні процеси впливають на робочу силу в Україні. Люди виїжджають за кордон в пошуках роботи, а держава втрачає кваліфіковану робочу силу. Урядові України слід звернути увагу на таку проблему економіки, як міграція робочої сили, і здійснити певні дії щодо зменшення еміграційних процесів. Адже ми втрачаємо висококваліфіковані кадри, які могли б значно підвищити ВВП країни та підняти рівень її соціально-економічного розвитку.

Кузнецова Н.

ХНАМГ

МОДЕЛЬ «ПОТРІЙНОЇ СПІРАЛІ» І МОЖЛИВОСТІ ЇЇ ЗАСТОСУВАННЯ В ЕКОНОМІЦІ УКРАЇНИ

Актуальним завданням на етапі становлення засад постіндустріальної економіки України є формування такої моделі державного управління науково-технологічною сферою, яка надає змогу провести модернізацію

вітчизняної матеріальної галузі народного господарства, системи науково-технологічного навчання й підвищення наукової кваліфікації, надати сучасні науково-технологічні послуги як цілісну систему продукування знань у контексті розвитку національної інноваційної системи. Вона повинна ґрунтуватися на засадах ефективного державного управління науково-технічною діяльністю з урахуванням парадигми сучасного світового розвитку, а також відбивати основні тенденції трансформації сфери поширення й упровадження наукових знань в Україні.

У цьому контексті особливої уваги набуває концепція «потрійної спіралі» (Triple Helix), розроблена професором Стенфордського університету Генрі Іцковичем (1996 рік): університет – уряд – бізнес. Сутність цієї концепції полягає в тому, що університети створюють ідеї, уряд формує нормативну базу, бізнес забезпечує ресурсами. За принципами моделі «потрійної спіралі» працює науковий парк «Київська політехніка» Київського політехнічного інституту (КПІ), створений відповідно до Закону України від 22 грудня 2006 р. За юридичною формою це корпорація, яка на основі поєднання інтересів учасників об'єднує 55 іноземних та українських високотехнологічних компаній; близько 100 наукових груп і лабораторій КПІ, що створюють для них конкурентоспроможні нововведення; понад 20 інженерних факультетів, які готують для компаній високоякісний персонал; кілька венчурних та інвестиційних фондів, які за потреби є інвесторами окремих стартап-проектів (тільки-но створені компанії, що знаходяться на стадії розвитку і будують свій бізнес або на основі нових інноваційних ідей, або на основі нових технологій). До роботи наукового парку залучають дедалі більше студентів, які не лише працюють у його компаніях, а й створюють у структурі бізнес-інкубатора парку власні маленькі компанії для виведення на ринок своїх винаходів і проектів.

Ключовим пріоритетом і реальним двигуном конкурентоспроможності в майбутньому стають наука, інновації, технології, освіта й підприємництво. У суспільстві, яке ґрунтується на знаннях, освітній заклад повинен відігравати розширену роль, беручи «капіталізацію знань» за академічну мету. Навчання в таких університетах має заохочувати підприємницьку діяльність випускників у створенні власних стартап-проектів. Уряд повинен стимулювати цей процес, даючи замовлення й купуючи

продукцію й маленьких фірм, що додасть нової динаміки всій економічній системі. У довгостроковій перспективі саме університети стають центрами, які генерують технології та нові форми підприємництва, залишаючи за собою й наукові дослідження.

Лебедева О., Толстых Н.
БГТУ им. В. Г. Шухова

ПРОБЛЕМЫ ТРУДОУСТРОЙСТВА МОЛОДЫХ МАШИНОСТРОИТЕЛЕЙ

Экономика постиндустриальной эпохи принципиально изменила отношение к факторам производства. Всё более явной становится зависимость экономического развития стран от качества человеческих ресурсов, которыми они располагают. Поэтому профессионально-образовательные характеристики человеческих ресурсов, составляющие интеллектуальный потенциал страны, стали одним из основных факторов, определяющих ее экономическое развитие. В связи с этим спрос на образовательные услуги учреждений высшего профессионального образования вырос, и рынок образовательных услуг уже несёт на себе как экономическую, так и социальную нагрузку.

«Образовательные услуги высшего профессионального образования» – своеобразная система, включающая такие взаимосвязанные элементы, как сумма получаемых знаний, престиж вуза, диплом и т. п. Именно совокупность этих элементов и определяют конечную стоимость. Но, на наш взгляд, она должна включать еще такой элемент, как трудоустройство молодых специалистов.

Анализ статистических данных показал, что в 2011 г. уровень занятости среди населения с высшим профессиональным образованием составил 81,5 %, со средним и начальным профессиональным образованием соответственно 73,7 % и 73,2 %. А в машиностроении уровень занятости среди специалистов с высшим профессиональным образованием (как в сельском и рыбном хозяйстве, образовании и педагогике, металлургии) составляет 77–79 %.